

Arrest

nr. 168 882 van 1 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 december 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van M. DE FEYTER, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 01.10.2015 werd aan verzoekende partijen een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) en een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) betekend. Op 15.10.2015 dienden verzoekende partijen een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. (rolnummer X)

Op 19.01.2016 stuurde de Raad een beschikking waarbij er gesteld werd dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kon verworpen worden omdat verzoekers naar Albanië werden gerepatriëerd.

Op 17.10.2015 zouden verzoekende partijen gerepatriëerd worden naar Tirana (Albanië). De repatriëring ging echter niet door omdat verzoekers zich verzetten. Op dezelfde dag werd aan verzoekende partijen een vordering tot heropsluiting betekend.

Op 28.10.2015 zou een tweede poging ondernomen worden om verzoekende partijen te repatriëren naar Tirana (Albanië). Deze repatriëring ging echter niet door omdat verzoekers op 27.10.2015 asiel aanvroegen in het gesloten centrum van Steenokkerzeel.

Op 12.11.2015 werd ten aanzien van verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies = bestreden beslissing) – en een beslissing tot vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis) opgesteld.

Op 17.11.2015 werd het dossier van verzoekende partijen overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 04.12.2015 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming t.a.v. verzoeker en verzoekster.

Op 11.12.2015 deden verzoekende partijen afstand van hun asielaanvraag.

Op 18.12.2015 dienden verzoekende partijen een schorsend beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 18.12.2015 werden verzoekende partijen met succes gerepatriëerd naar Tirana (Albanië)

1.2. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw⁽¹⁾, die verklaart te heten ⁽¹⁾,

naam : Domi

voornaam : Granit

geboortedatum : 23.04.1984

geboorteplaats : Domaj

nationaliteit : Albanië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is DVZ niet bevoegd voor de elementen die u aanhaalt in het kader van uw asielaanvraag. Deze zullen door het CGVS beoordeeld worden. Voor wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van andere verblijfsprocedures waarvoor DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond : Er is geen probleem van non-refoulement, de betrokkene heeft in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM aangehaald

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001,118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen 18 december 2015 gerepatriëerd werden naar Tirana, Albanië. Verwerende partij bevestigt dit ter terechtzitting van 5 april 2016. Dit wordt door de verzoekende partij niet betwist.

2.3. Nu uit de repatriëring van de verzoeker volgt dat de eerste bestreden beslissing, namelijk de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13^{quinqüies}), volledige uitvoering heeft verkregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen, wordt niet ingezien in welk opzicht de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel de verzoeker nog tot voordeel kan strekken.

2.4. Een verzoeker die zijn belang bij een beroep tot nietigverklaring wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces vertonen. Dit houdt onder meer in dat hij, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt moet innemen en het actuele karakter van zijn belang moet aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

2.5. De advocaat van de verzoekende partijen verklaart ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad en brengt geen elementen aan die bovenstaande vaststellingen in de weg staan.

2.6. De Raad stelt derhalve vast dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering volledige uitwerking heeft gekregen. Een eventuele vernietiging van dit bevel strekt verzoeker niet langer tot voordeel, zodat het beroep, onontvankelijk moet worden verklaard bij gebreke aan het rechtens vereiste actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK